

Et nyt møde med Jesus
Carl Fr. Wisløff - "Udvælgelsen i Kristus"

Det største i livet er at møde Jesus. Alle, som har mødt Ham og er kommet til troen på Ham, vil medgive, at intet af, hvad der er sket i deres liv, kan sammenlignes med dette.

I Det nye Testamente har vi mange skildringer af mennesker, som mødte Jesus. Vi læser om Mattæus, tolderen. Jesus kom ind i toldboden og sagde: Følg mig! Og Mattæus reiste sig og fulgte Jesus. [Matt. 9,9 flg.](#)

Fiskeren Peter sad ved søbredden, optaget af sit arbejde. Jesus møder ham, lader ham se og høre noget, han aldrig havde tænkt sig muligt. Jesus kalder ham - og Peter følger.

Om Simon Peter og hans broder Andreas hører vi også i Johannes-evangeliet. De mindedes mødet med Jesus så tydeligt, at de endog huskede klokkeslettet. Den jublende glæde, det overvældende indtryk af mødet med Jesus, giver sig udtryk i ordet, der bliver brugt: "Vi har fundet Messias!" "Heurekamen" hedder det på græsk: "Vi har fundet." Det er samme ord, som er brugt i fortællingen om matematikeren Arkimedes. Da han havde fundet den lov, som bærer hans navn, løb han i sin begejstring ud på gaden og råbte: Heureka! -Jeg har fundet!

Rigtig et ord, der kan give udtryk for glæde!

Vi læser om mange flere. Synderinden i Simons hus for eksempel. [Luk. 7,37.](#) Og vi tænker ofte på Paulus, som mødte Jesus uden for Damaskus. [Ap. G. 9,3 flg.](#)

For alle disse blev mødet med Jesus vendepunktet i deres liv. Det samme er mødet med Jesus blevet for utallige mennesker gennem alle tider.

Ikke alle, som mødte Jesus, blev frelst. Lad også det være sagt. Vi læser om den rige, unge mand ([Mark. 10,17 flg.](#)), om Pontius Pilatus, om farisæere og skriftlærde og adskillige andre. Lige frem vemodigt er det at læse om kong Agrippa, som var så nær ved Guds rige. [Ap. G. 26,28.](#) Disse var nær Jesus, men det førte ikke til frelse for dem.

Gud er også nær i sin vrede. Lad os være klar over det. Den, som møder Jesus, men ikke derved kommer til omvendelse og tro, for ham bliver dette møde ikke til frelse, men til fordømmelse.

Men nu tænker vi på alle dem, som mødte Jesus med det til følge, at de blev omvendt og i troen tog imod ham.

Hvad førte dette møde til? Alle, som blev frelst ved mødet med Jesus, blev bragt til erkendelse af deres synd og uværdighed. Peter kastede sig på knæ for Jesus og sagde: "Gå bort fra mig, Herre, thi jeg er en syndig mand!" - Og Paulus, som selvbevidst og sejrssikker var på vej til Damaskus for at arrestere de kristne, blev slået til jorden og siden ført blind og hjælpeløs ind i byen. Der måtte, på hans fortvivlede bøn til Gud, Herren sende Ananias af sted for at hjælpe ham.

Den samaritanske kvinde, som mødte Jesus ved Sykars brønd, mødte dér en, som kunne sige hende alt det, hun havde gjort. [Joh. 4,29.](#) Det var hendes første vidnesbyrd om Jesus. At møde Jesus har til følge, at samvittigheden vækkes, så man står skyldig og fortabt for Gud.

Men det frelsende møde med Jesus fører - og det er det næste - til omvendelse og en levende tro. Det fører til, at et menneske får at se, hvem Jesus er - får ham at se som sin frelser. "*Se Guds Lam, som bærer verdens synd!*" [Joh. 1,29.](#)

Lad os tænke på Paulus' vidnesbyrd om denne erfaring. Han minder flere steder om, at han var "ulastelig efter lovfærdighedens krav", "jøde af fødsel" og ikke "en synder af hedensk byrd". Men, siger han med eftertryk, "*da vi ved, at ingen bliver retfærdiggjort af lovgerninger, men kun ved troen på Jesus Kristus, så har også vi sat vor tro til Kristus Jerus, for at vi måtte blive retfærdiggjorte af tro på Kristus.*" [Gal. 2,16.](#)

Denne før så selvretfærdige mand blev en hjælpeløs synder på knæ for Jesus. Men da fik han den

klare erkendelse af, hvem Jesus var - og så troede han på Jesus for at blive frelst ved hans navn.

Er den første virkning af at møde Jesus syndserkendelse, så er den næste virkning tro - og glæde over at være frelst. Frydesangen om frelsen fuld og fri - det er tonen hos den, som er frelst for Jesu skyld.

Overalt, hvor der er sund, bibelsk vækkelse, vil man finde disse to ting: syndenød og frelsesfryd. Rent psykologisk kan det arte sig meget forskelligt, det er klart. Men er der ingen nød over synden og ingen glæde over at være taget til nåde af Gud for Jesu skyld, da er det ingen sand vækkelse, det drejer sig om.

Men også en tredje ting hører med - det er vidnetrangen. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på dette, men lad os læse [2. Kor. 5,11](#): "*Da vi altså kender til at frygte Herren, søger vi at vinde mennesker.*" I frelsesoplevelsen med dens erkendelse af synd og nåde, med fuld frikendelse og barnekår for hans skyld, som under Guds vrede døde for os - i denne frelsesoplevelse ligger missionsmotivet som en ganske naturlig ting. Meget kunne siges om dette - i sammenhængen her må jeg nøjes med bare at nævne det.

Men her er det emnet "et nyt møde med Jesus", vi har for os. Jeg tror, der rører sig noget i hjerterne hos mange af os, bare vi hører et sådant emne formuleret. Vi har mødt Jesus - tænk, at få et nyt møde med ham!

Ønsket herom kan opstå på forskellige måder. Forskellige tanker og motiver kan melde sig og ligge side om side. Lad os se lidt på det. -

Det hænder, at en kristen kan gribes af en mærkelig følelse af, at det, han i sin tid oplevede med Jesus, ligesom er blevet så gammelt. Engang var det stort, men det er længe siden nu. Det betyder ikke noget for mig længere - jeg er tør og tom, mit kristenliv lykkes ikke, som det skal. - Hvilken kristen har ikke kendt noget til dette. Den sitrende glæde, jeg følte, da jeg blev omvendt, er det længe siden, jeg kendte noget til. Heller ikke vidnetrangen er, som den var. Man må skamme sig - det er blevet rutine det hele, synes man.

Og så en ting mere. En kristen, som har det på den måde, træffer måske en dag mennesker, som har en bestemt forklaring på netop en sådan tilstand. Ja, siger de, sagen er den, at i virkeligheden er du bare for så vidt begyndt på vejen. Du har ikke den fulde indsigt. De forkyndere, du har lyttet til, har ikke forkyndt dig hele Guds frelsesplan. Der findes nemlig noget mere end som så - Gud har meget mere at give. Du er nok omvendt, siger de - men er du også åndsdøbt? Har du oplevet Åndens fylde?

Men den ulykkelige, som midt i sin følelse af fattigdom hører dette, skal jo ikke blive særlig opmuntret ved sådanne toner.

Det, du oplever, siger de videre, er bare et tegn på, at du er ved at stagnere som kristen - fordi du ikke har taget imod alt det, Gud har at give. Derfor vil du nu få lov at opleve noget helt nyt, som du hidtil ikke har haft nogen anelse om. Et nyt møde med Jesus i en åndsdåb, som løfter dig op - højt op over det begyndertrin, du hidtil har stået på.

Den nye, store oplevelse - et nyt møde med Jesus!

Vi hører om dette, vi læser om det - og mange undres. I deres åndsfattigdom, sådan som de føler det, kommer der nogen og taler om åndsdåb, åndsfylde, åndsgaver - det vil blive givet dig at tale i tunger!

Hvad skal vi tænke om dette?

Jeg vil gerne her fremdrage et træk fra Det gamle Testamente, noget, som skete med Israel, mens de opholdt sig i ørkenen. Hvad der er skrevet om den gammeltestamentlige tid, er jo skrevet, for at vi kan lære deraf, siger Bibelen. [Rom. 15,4](#). Den gør klogt, som læser Det gamle Testamente for at få lys over vejen gennem livet.

Israels vandring i ørkenen er på mange måder et forbillede på det nytestamentlige Guds-folk. Paulus

bruger fortællingerne fra GT netop på denne måde. [1.Kor. 10,1-13](#).

Tænk nu på den stilling, Israels folk var i, da de stod og manglede mad i ørkenen. Hvilken nød, og hvilken elendighed!

Men tænk så på Guds nåde, da han sagde til dem, at herefter var det bare at gå ud på marken og samle den mad, de behøvede. Den underfulde manna lå der hver morgen til dem. De skulle kun samle til hver dags behov, for næste dag var der ny manna fra himmelen. [2. Mos. 16,12-25](#).

Hvilken oplevelse af Guds nåde og omsorg! Ja, men tænk hvilken utaknemmelighed hos folket! Jeg ved ikke meget, der kan ryste en dybere end det, vi læser i 4. Mos. 11 og 21. Israel var blevet træt af det himmelbrød, som Gud gav dem hver dag. Vi ser jo aldrig ander end manna, sagde de, "vi er lede ved denne usle føde"- [4. MOS- 21,5](#). Nu vil vi have noget andet. Vi vil have kød!

Hvordan gik det så? Jo, de fik det, de ønskede. Herren sendte vagtler, så de fik mere kød, end de havde godt af. Og så fik de straf oven i købet - for deres utaknemmelighed og vantro. [Sl. 106,14-15](#).

Vi længes efter et nyt møde med Jesus. Vi behøver det.

Ja vel, men husk da en ting, som vi kan lære af Israels eksempel: Tænk aldrig ringeagtende og tal aldrig nedrættende om det, du fik, da du første gang kom til troen og mødte Jesus. For da fik du virkelig på en gang alt det, han har at give! Du fik Jesus selv - du fik det brød, som kommer ned fra Himmelen og giver verden liv. [Joh. 6,32-51](#). Jesus er den sande manna, han er livets brød. Møder du ham i troen, så bliver du hans - og han bliver din. Og da får du alt det, han har at give. [1.Kor. 1,30](#). Al synd bliver tilgivet, hele Jesu retfærdighed bliver dig tilregnet, og Ånden tager bolig i dig. [Gal. 4,6](#). Hele Guds Ånd tager bolig i dig. Der er intet mere at få end det, Gud giver en fattig synder i frelsens stund. Glem aldrig det!

Også i Det nye Testamente finder vi eksempler på, at kristne mennesker kom til at tvivle på det, de fik, da de kom til troen.

Vi kan tænke på menigheden i Galatien. De troende der havde hørt Paulus forkynde evangeliet. Kristus som korsfæstet var blevet malet dem for øje så klart, at de syntes, de så det hele lyslevende for sig. De fik lov at tro, at al synd var tilgivet, og at Gud elskede dem for Jesu skyld, når de kom til ham og tog imod den nåde, som var købt dem så dyrt.

Men ikke så snart havde Paulus vendt ryggen til, før der kom andre forkyndere til Galatien. Det, man nu fik at høre, var noget nyt. Paulus har nok lagt en grundvold, sagde de - men nu skal I for alvor blive sande kristne. I må holde Guds lov! Kristendom er ikke bare syndernes forladelse, sådan som Paulus har forkyndt det! Nej, nu må I videre, I må opleve noget helt nyt! I uforstandige galatere, skriver Paulus til dem, hvem har forhekset jer? Svar mig på et spørgsmål: Var det i kraft af lovgerninger, I modtog Ånden - var det ved noget, I selv fik bragt i stand? Var det ved lydighedshandlinger? Eller var det ved at lytte til evangeliet om Jesus? - I kender svaret: I fik Ånden ved ganske enkelt at tage imod Jesus, sådan som han blev forkyndt for jer - den korsfæstede Frelser! [Gal. 3,1 flg.](#)

Der er slet intet nyt under solen, siger [Prædikeren \(1,9\)](#). Det samme har gentaget sig til alle tider, og vi oplever det på ny i vore dage. Troende mennesker hører om en ny oplevelse, noget helt nyt, som vil forandre deres åndelige situation totalt! Og så begynder de at overveje: Det var vist ikke nok, det, jeg fik, da jeg kom til troen. Jeg må vist have et nyt, et helt nyt møde med Jesus!

Men svar mig på et spørgsmål: Hvordan var det, du mødte Jesus, da du kom til troen? Hvordan gik det til? Var det ved gerninger, du selv fik i stand, var det ved religiøse øvelser, var det ved meditationens dybe betragtning, du mødte Jesus?

Eller var det måske med dig som med galaterne og med alle andre, vi hører om i Det nye Testamente, at du kom til troen ved at høre ordet om Jesus, som døde for fortabte syndere?

Tænker du dig om, er du ikke i tvivl om svaret. Du fik et møde med Jesus, som blev til frelse for dig. Og dette skete ganske enkelt ved, at du fik nåde til som en fortabt synder at tro dig frelst. Det

var for sådanne, Jesus døde, det er sådanne, han tager imod.

Lad os tage et eksempel til fra Det nye Testamente. Det var ikke menighederne i Galatien alene, der fik besøg af forkyndere, som hævdede, at evangeliet om syndernes forladelse kun var et halvt evangelium. I Korint gik det på samme måde. Der var mange grunde til, at Paulus måtte skrive sine breve til menigheden i denne store by. Men en af grundene var, at judaistiske lærere havde været på spil. De havde fået mange til at tvivle på, om de virkelig havde mødt Jesus på rette måde - måske var det noget radikalt nyt, der måtte til?

Paulus skriver til dem: *"Jeg er bange for, at som slangen bedrog Eva ved sin træskhed, skal også jeres sind fordærves og drages bort fra den oprigtige troskab mod Kristus. Hvis der nemlig kommer nogen og prædiker en anden Jesus end ham, vi prædikede, eller I får en anden ånd end den, I fik, eller et andet evangelium end det, I tog imod, så finder I jer kønt deri."* [2. Kor. 11,3 flg.](#)

Man kan jo blive helt forskrækket ved at læse det! Her kommer en med en anden Jesus og et andet evangelium. Hvad sker der så? En så fræk tale forkaster de vel straks? De siger vel: Gå din vej, dig vil vi ikke høre på!

Det skulle man tro. Men nej - "så finder I jer kønt deri". Å ja, de vil så gerne høre noget helt nyt.

Jeg tror ikke, de nye forkyndere sagde det med rene ord, at de kom med "en anden Jesus", eller at de forkyndte "et andet evangelium". Det sagde de sikkert ikke, de sagde snarere: Dette er det sande evangelium om Jesus. Nu skal I få den hele og fulde sandhed at høre. Det sagde de.

Men det var alligevel en anden Jesus og et andet evangelium. For de nye forkyndere lovede folk noget andet og mere end det, de havde fået, da de kom til Jesus og blev frelst ved troen på ham. Det er for lidt, sagde de. Du skal få et nyt møde med Jesus, som giver dig noget ganske andet og meget mere!

Guds ord advarer kraftigt mod at lytte til den slags tale.

Men findes der da ingen mulighed for at få et nyt møde med Jesus? Sådan vil mange spørge. De er i nød af forskellig art og ville så gerne møde Jesus på en måde, så alt igen blev nyt.

Å jo, det er muligt at møde ham på ny. Gud være lovet for det!

Der fortælles i Det nye Testamente om flere, som fik et nyt, afgørende møde med Jesus. Peter, som havde fornægtet Jesus den skæbnesvangre nat, fik et sådant møde med ham. [1. Kor. 15,5](#). Paulus har fortalt os ganske udførligt om sit nye møde med Jesus. [2. Kor. 12,1-9](#).

Vi ved ikke bestemt, hvad der sigtes til med ordene om den Satans engel, der skulle slå ham i ansigtet, for at han ikke skulle hovmode sig af de høje åbenbaringer. Det er heller ikke nødvendigt for os at vide det. Det sikre er, at Paulus har haft en følelse af nød, han har følt sig hæmmet og plaget af denne torn. Og så har han bedt tre gange om at blive den kvit: Kan du ikke tage dette fra mig, kære Gud i Himmelen - da vil jeg meget bedre blive istand til at tjene dig!

Også om Jesus står der, at han bad tre gange under sin sjælekamp i Getsemane. [Matt. 26,44](#). Udtrykket fortæller om intens sjælekamp i dybeste nød. Sådan kæmpede Paulus i bøn til Gud. Og så fik han oplevelsen af et nyt møde med Jesus.

Hvad var det så, han oplevede denne gang? Var det helt forskelligt fra det, han fik den første gang, han mødte Jesus? Var der noget, han ikke tidligere havde fået?

Det nye møde med Jesus - gav det ham en ny åndelig kvalitet? Gjorde det ham måske noget i retning af syndefri?

Svaret finder vi i de ord, Herren lod ham høre efter den lange bønnekamp: *"Min nåde er dig nok; thi i magtesløshed udfolder min kraft sig helt."*

Det overraskende var, at det nye møde med Jesus gav ham nøjagtig det samme, som han i troen hele tiden havde haft: Nåden - tilgivelse for alle synder og dermed samfund med Gud i Den hellige Ånd. Det nye møde med Jesus betød en ny erfaring af synd og af nåde - af egen afmagt og Guds almagt. En ny erkendelse af at være en synder i sig selv, frelst og retfærdig ved troen på Jesus. Det er alt,

hvad vi behøver for Himmel og jord.

Ja men, det vidste han da! Det var da ikke noget nyt?

Nej, ikke noget nyt. Og så alligevel - det var nyt *i dag*. Det var nyt nu. Det var nyt i denne nød: Min nåde er dig nok.

Vi ville så gerne møde Jesus og få en ny erfaring af hans kraft. Som vi synger det:

Jeg ville gerne eje en tro så stærk og stor,
en tro, som kunne spores i gerning og i ord.
Jeg ville gerne eje en kærlighed så varm
som kunne varme andre, der frøs i had og harm.

Ja, hvem af os, som er kristne, ville ikke gerne det! Bjørnson har en sang, der begynder sådan: "Jeg kører frem gennem strålefryd - ". Hvilken skøn tanke - hvem der blot kunne det bestandig!

Men når vi tværtimod må opleve, at sådan bliver kristenlivet ikke - når vi sandt at sige skuffes og bedrøves over os selv så mangan en gang og dømmes af vor samvittighed, hvad da?

Jeg er ofte vendt tilbage til [2. Mosebog kap. 55](#). I slutningen af kapitlet læser vi om Moses, der havde fået det hverv betroet at føre Israels folk frem til løfternes land. Jeg magter det ikke, uden du går med mig, siger Moses til Gud. -Jeg vil gå med, sagde Gud, det er helt sikkert.

Men Moses havde endnu en bøn: Lad mig dog skue din herlighed! Så vil jeg bedre magte opgaven. - Nej, sagde Gud. Min herlighed får du ikke at se i dette liv, for intet menneske kan se mig og leve.

Men stil dig i klippehulen der, sagde Gud - så vil jeg lade min herlighed drage forbi. Og så vil jeg dække dig med min hånd, indtil jeg er kommet forbi. - Så stod da Moses i hulens åbning, Herren holdt sin hånd for, mens hans herlighed drog fordi, og så tog Herren sin hånd bort, så Moses fik hans herlighed at se bagfra.

Er det ikke sådan, det er?

Vi ser Herrens herlighed ligesom bagfra. Vi ser den ikke, som vi gerne ville. Men han har lovet at være med. Lad det være nok, tak ham for det!

Du får ikke Guds fulde herlighed at se i dette liv. Så længe du er i denne verden, bor du i det lave. I dig selv er du en fortabt synder, og andet bliver du ikke, så længe du er her. Men du får lov at have alt i Ham. Det er nåden - det er sejren - det er svaret på nød af enhver art.

Det nye møde med Gud giver nøjagtig det samme som det første: Syndernes forladelse, og dermed har du samfund med Gud. "Hvor syndernes forladelse er, der er liv og salighed."

Guds hellige Ånd giver kraft til et nyt liv i sejr over synden og i tjeneste for Gud og mennesker. Den, som vandrer i Ånden, skal ikke ligge under for den gamle syndige naturs lyster. Gal. 5,16.

I [Efes. 5,18](#) står der: Lad jer fylde af Ånden. Dette er ikke en opfordring til at søge en ny dramatisk engangsoplevelse. Ordet taler om et stadig fortsat liv i tro og lydighed, i åndelig vækst. Den bedste oversættelse ville egentlig være: Lad Den Hellige Ånd fylde jer (som i The New English Bible).

Men det er vigtigt for en kristen at holde sig for øje, at Åndens gerning hænger nøje sammen med livet i Jesus. Ånden har ikke en ny tjeneste at udføre med os ud over det, som Jesus giver os. Ånden formidler det til os, som Jesus er og har. Åndens gerning er at gøre Jesus stor for vore hjerter. "*Han skal herliggøre mig*" siger Jesus. [Joh. 16,14](#).

Når Jesu kærlighed kun ret betragtes,
når verden er os led og intet agtes,
når Himlen er os kær og sød og yndig,
da bliver Herrens hær i striden myndig.

Lad Guds Ånd få lov at gøre Jesus og hans nåde stor og kær for dig! Det er hemmeligheden ved et sandt kristenliv.

Det nye møde med Jesus får du lov at opleve hver dag. Tak ham for det! Tro aldrig, at løsningen på dine problemer er at finde i en ny mærkværdig oplevelse, som du skal bede om at få, som du skal sukke efter og samle sind og tanke om. Nej, ret hver dag blikket mod Jesus. I ham har du alt, hvad du behøver!

(Afsnit fra "Udvælgelsen i Kristus af Carl Fr. Wisløff - Dansk Luthersk Forlag 1979 - Shafan 06-11-14)